

BOCHNAR (1) *sb m*

A pl b(o)chnary.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Nazwa monety wywodząca się od nazwiska F. Bonara (według Niesieckiego Bonarów – dostawców srebra do mennicy królewskiej – zwano też Bochnarami): Ociec workow potrząfa przebiera bochnáry/ Bo podobno płátniejszyze tám będą táláry. RejWiz 90.

KN